

U S N E S E N Í

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejné zasedání konaném dne 15. února 2023 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], [datum narození], proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. května 2022 č. j. 5 T 8/2019-1603 a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] zamítá.

Odůvodnění:

1/ Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným jednak pokračujícím zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dále zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku. Za to byl odsouzen podle § 206 odst. 5 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi (7) let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu právnické osoby na dobu pěti (5) let. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu mu byla uložena povinnost zaplatit poškozenému Dr. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], Spolková republika Německo částku 724.760 Euro.

2/ Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se trestné činnosti dopustil tím, že

1) v období let 2011 a 2012 přijal převodem na účet nebo v hotovosti v Chebu a i na jiných přesně nezjištěných místech v České republice nebo v Německu od Dr. [příjmení] [příjmení], [datum narození] finanční prostředky, které Dr. [příjmení] [příjmení] vyzvedl nebo odeslal ze svých účtů, a to v osmnácti případech ve výroku popsanych celkem 682.760 EUR, při přepočtu na českou měnu celkem 17.130.149,80 Kč, za účelem nákupu nemovitostí (pozemků) na území České republiky ve prospěch Dr. [příjmení] [příjmení] a po založení obchodní společnosti BIO REALITY s.r.o. dne 8. 12. 2011 (později R+A BIO VÝKUP POZEMKŮ A LESŮ s.r.o.) ve prospěch této obchodní společnosti, přičemž tyto finanční prostředky [příjmení] [příjmení] nepoužil na určený účel a na výzvu je nevrátil, čímž poškozenému Dr. [jméno] [příjmení] způsobil škodu ve výši 17.130.149,80 Kč.

2) dne 9. 11. 2012 ve Františkových Lázních pod záminkou úhrady zálohy na koupi lesních pozemků od společnosti L České republiky, s.p. vylákal od poškozeného Dr. [jméno] [příjmení] v hotovosti částku ve výši 42.000 EUR, kdy při předání finančních prostředků byl přítomen [jméno] [příjmení], který zde na žádost [jméno] [příjmení] vystupoval jako zaměstnanec společnosti L ČR s.p. pod jménem [příjmení], a který rovněž na žádost [jméno] [příjmení] vypsál pokladní doklad na částku 42.000 EUR s datem 9. 11. 2012 a s hlavičkou pokladního dokladu Lesy ČR s.p., kdy k předání finančních prostředků došlo na čerpací benzinové stanici AGIP u Františkových Lázní, když v souvislosti s tímto jednáním předtím v přesně nezjištěné době [jméno] [příjmení] na žádost [jméno] [příjmení] založil e-mailovou schránku [email], z níž [příjmení] [příjmení] dne 7. 11. 2012 zaslal poškozenému [příjmení] [příjmení] do jeho e-mailové schránky [email] e-mailovou zprávu, že ve vztahu k lesu v Podhradí, který se poškozený chystá s panem [příjmení]

koupit, je potřeba uhradit 42.000 EUR společnosti L České republiky do pátku 9. 11. 2012, ačkoli společnost L České republiky, s.p. s [jméno] [příjmení] nebo společností BIO REALITY s.r.o. (později R+A BIO VÝKUP POZEMKŮ A LESŮ s.r.o.) nikdy o prodeji lesních pozemků nejednala, vylákané finanční prostředky [příjmení] [příjmení] nezamýšlel užít na nákup pozemků pro společnost BIO REALITY s.r.o., ale pro vlastní potřebu, čímž poškozenému [příjmení] [jméno] [příjmení] škodu ve výši 42.000 EUR, při přepočtu na českou měnu 1.066.380 Kč,

3) v době od 1.1.2009 do 31.12.2012 v obci [obec], [ulice] [anonymizována dvě slova], okr. Cheb, jako podnikající fyzická osoba nezapsaná v obchodním rejstříku, podnikající pod [IČO], registrovaný k dani z přidané hodnoty od 24.6.2008 jako čtvrtletní plátce, se záměrem neoprávněně snížit svou daňovou povinnost v níže uvedených daňových přiznáních před příslušným správcem daně Finančním úřadem v Chebu buď zamlčoval skutečnosti rozhodné pro vyměření daně z příjmů fyzických osob a daně z přidané hodnoty, nebo nepravdivě předstíral, že předmětné dodání zboží je osvobozeno od daně z přidané hodnoty s nárokem na odpočet daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, případně daňové přiznání ve vybraných případech nepodal, konkrétně:

za rok 2009 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z příjmů fyzických osob, že deseti případech, popsaných ve výroku napadeného rozsudku vystavil faktury na zboží nebo služby a přijal plnění v celkové částce ve výši 1.948.940,79 Kč, kdy však z těchto dokladů zanesl do evidence příjmů pouze částku ve výši 38.273,10 Kč pro odběratele ALGON a.s., nezanesl tedy do evidence příjmů a výdajů za rok 2009 a následně nezahrnul do přiznání k dani z příjmů za rok 2009, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 01.03.2010, příjmy ve výši 1.411.129,85 Kč, ze kterých činí daň z příjmů částku 211.665 Kč, o kterou si neoprávněně tuto daň v daňovém přiznání za rok 2009 snížil,

za rok 2010 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z příjmů fyzických osob, že ve čtrnácti případech popsaných ve výroku napadené rozsudku vystavil faktury za zboží a služby v celkové výši 1.777.848,41Kč a přijal plnění, kdy však předmětné doklady nezanesl do evidence příjmů a výdajů za rok 2010 a následně uvedené příjmy ani nezahrnul do přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2010, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 30.03.2011, z čehož daň z příjmů fyzických osob činí částku 266.670 Kč, o kterou si neoprávněně tuto daň v daňovém přiznání za rok 2010 snížil,

za rok 2011 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z příjmů fyzických osob, že ve třech ve výroku napadeného rozsudku popsaných případech vystavil faktury za zboží a služby a přijal plnění v celkové výši 1.055.452 Kč, kdy však předmětné doklady nezanesl do evidence příjmů a výdajů za rok 2011 a následně uvedené příjmy ani nezahrnul do přiznání k dani z příjmů za rok 2011, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 27.06.2011, z čehož daň z příjmů fyzických osob činí částku 158.310 Kč, o kterou si neoprávněně tuto daň v daňovém přiznání za rok 2011 snížil,

za 1. čtvrtletí roku 2009 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty to, že dne 8.2.2009 dodal zboží, nebo službu odběrateli [jméno] [příjmení] - [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova], [IČO], se sídlem [adresa], označenou "dodávka žuly" a na toto vystavil fakturu č. 001- 2009, na celkovou částku ve výši 218.822,97 Kč vč. DPH, ze které DPH činí částku ve výši 34.938,12 Kč, toto dodání zboží, nebo služeb nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí roku 2009, které nepodal, čímž nepřiznal za toto období daň z přidané hodnoty ve výši 34.938,12 Kč,

za 2. čtvrtletí roku 2009 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že v pěti případech popsaných ve výroku napadeného rozsudku dodal zboží nebo službu a tato dodání zboží, nebo služeb nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2009, které nepodal, čímž nepřiznal za toto období daň z přidané hodnoty ve výši 36.361,01 Kč,

za 3. čtvrtletí roku 2009 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty v šesti ve výroku napadeného rozsudku popsanych případech, že dodal zboží nebo služby, tato dodání zboží, nebo služeb nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2009, které nepodal, čímž nepřiznal za toto období daň z přidané hodnoty ve výši 137.605,53 Kč

za 4. čtvrtletí roku 2009 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že v devíti případech, popsanych ve výroku napadeného rozsudku, dodal zboží nebo služby, tato dodání zboží nebo služeb nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2009, které nepodal, čímž nepřiznal za toto období daň z přidané hodnoty ve výši 261.707,76 Kč,

za 1. čtvrtletí roku 2010 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že ve třech případech, popsanych ve výroku napadeného rozsudku, dodal nebo pořídil zboží z jiného členského státu tato dodání nebo pořízení zboží nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí roku 2010, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 15.11.2010, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 142.104,17 Kč,

za 2. čtvrtletí roku 2010 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že ve čtyřech případech, popsanych ve výroku napadeného rozsudku, pořízení zboží z jiného členského státu nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2010, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 15.11.2010, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 11.788,34 Kč,

za 3. čtvrtletí roku 2010 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že v osmi případech, popsanych ve výroku napadeného rozsudku, pořízení zboží z jiného členského státu nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2010, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 15.11.2010, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 95.939,57 Kč,

Za 4 čtvrtletí roku 2010 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že pořídil jako plátce DPH dne 22.10.2010 zboží, nebo službu od dodavatele [příjmení] [jméno] [příjmení], DIČ: [anonymizováno], se sídlem [adresa], Německo, registrované k DPH v jiném členském státě, na toto mu byla vystavena faktura [číslo] označená "oprava vozu Chevrolet", na celkovou částku ve výši 2.275,86 EUR, to je dle aktuálního kurzu 56.043,05 Kč, z čehož měl přiznat daň ve výši 11.208,61 Kč, pořízení zboží z jiného členského státu nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2010, podaném Finančnímu úřadu v Chebu přesně nezjištěného dne roku 2011, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 11.208,61 Kč,

za 1. čtvrtletí roku 2011 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že ve dvou případech, popsanych ve výroku napadeného rozsudku, pořízení zboží z jiného členského státu nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí roku 2011, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 21.04.2011, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 31.365,30 Kč,

za 2. čtvrtletí roku 2011 zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že v devíti případech, popsanych ve výroku napadeného rozsudku, dodání zboží nebo služeb a pořízení zboží nebo služeb z jiného členského státu nezesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2011, podaném Finančnímu

úřadu v Chebu dne 25.07.2011 a následně též dne 28.07.2011, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 235.509,50 Kč,

za 3. čtvrtletí roku 2011 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty, že v deseti případech, popsaných ve výroku napadeného rozsudku, dodání zboží nebo služeb a pořízení zboží nebo služeb z jiného členského státu nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2011 podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 06.11.2011 a následně též 07.11.2011, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 57.502,01 Kč,

za 4. čtvrtletí roku 2011 vědomě zamlčel před správcem daně ve vztahu k dani z přidané hodnoty ve dvanácti případech, popsaných ve výroku napadeného rozsudku, pořízení zboží nebo služeb z jiného členského státu nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2011, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 05.02.2012, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 46.635,91 Kč,

za 1. čtvrtletí roku 2012 ve vztahu k dani z přidané hodnoty zamlčel před správcem daně v jedenácti případech, popsaných ve výroku napadeného rozsudku, pořízení zboží nebo služeb z jiného členského státu nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je vědomě ani nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí roku 2012 podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 02.05.2012 a následně též dne 23.05.2012, v případě faktur vystavených na společnost H GmbH, DIČ: DE2313200168, pak na uvedených fakturách neoprávněně vykázal, že tyto dodávky zboží jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., neboť nejméně uvedené společnosti reálně zboží dodáno nebylo a toto bylo prodáno jiné osobě či osobám za podmínek, které neumožňovaly osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, s čímž byl nejméně srozuměn, a proto měl v daňovém přiznání tyto dodávky zboží přiznat bez nároku na jejich osvobození od daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., což vědomě neučinil, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 1.101.566,97 Kč,

za 2. čtvrtletí roku 2012 ve vztahu k dani z přidané hodnoty v sedmnácti případech uvedených ve výroku napadeného rozsudku pořízení zboží nebo služeb z jiného členského státu nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani vědomě nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2012, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 30.07.2012 a následně též dne 30.10.2012, v případě dodávek zboží dle faktur vystavených na společnost H GmbH, DIČ: DE2313200168, se sídlem Elisabethweg 3, Stralsund, Německo, v přiznání k dani z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2012 podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 30.10.2012 neoprávněně vykázal, že tyto dodávky zboží jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., neboť nejméně uvedené společnosti reálně zboží dodáno nebylo a toto bylo prodáno jiné osobě či osobám za podmínek, které neumožňovaly osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, s čímž byl nejméně srozuměn, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 4.738.010,80 Kč,

za 3. čtvrtletí roku 2012 ve vztahu k dani z přidané hodnoty v šestnácti případech, uvedených ve výroku napadeného rozsudku, dodání zboží odběrateli Auto Outlet s.r.o., DIČ: CZ28360605, nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani vědomě nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2012, podaném Finančnímu úřadu v Chebu dne 30.10.2012, v případě dodávek zboží dle faktur vystavených na společnost H GmbH, DIČ: DE2313200168, se sídlem Elisabethweg 3, Stralsund, Německo, v přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2012 neoprávněně vykázal, že tyto dodávky zboží jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., neboť nejméně uvedené společnosti reálně zboží dodáno nebylo a toto bylo prodáno jiné osobě či osobám za podmínek, které neumožňovaly osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, s čímž byl nejméně srozuměn, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 2.054.048,87 Kč,

za 4. čtvrtletí roku 2012 ve vztahu k dani z přidané hodnoty ve třech případech, uvedených ve výroku napadeného rozsudku, pořízení zboží nebo služeb z jiného členského státu nezanesl do evidence pro daňové účely a následně je ani vědomě nezahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2012, které nepodal, v případě faktury vystavené na společnost H GmbH, DIČ: DE2313200168, pak na této faktuře neoprávněně vykázal, že tyto dodávky zboží jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., neboť nejméně uvedené společnosti reálně zboží dodáno nebylo a toto bylo prodáno jiné osobě či osobám za podmínek, které neumožňovaly osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, s čímž byl nejméně srozuměn, a proto měl v daňovém přiznání tyto dodávky zboží přiznat bez nároku na jejich osvobození od daně dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb., což vědomě neučinil, čímž si neoprávněně snížil v daňovém přiznání za toto období daň z přidané hodnoty o částku ve výši 591.214,49 Kč,

svým jednáním tak zkrátil daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roků 2009 až 2011 o celkovou částku ve výši 711.570 Kč a daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2009 až 4. čtvrtletí roku 2012 o částku ve výši 9.587.079,34 Kč, celkem tak svým úmyslným jednáním zkrátil daň za období od ledna roku 2009, do prosince 2012 o celkovou částku ve výši nejméně 10.223.721,34 Kč.

3/ Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [příjmení] [příjmení] včas odvolání. Odvolání směřuje proti všem výroky napadeného rozsudku.

4/ Část odvolání, která směřuje proti výroky o vině zločinu zpronevěry a podvodu (ad. I. a II.) odůvodnila obhájkyň obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Poukazuje na to, že neexistuje jiný důkaz než tvrzení poškozeného, že obžalovaný převzal všechny částky uvedené v seznamu vypracovaném poškozeným. Konkrétně nebyl proveden bezhotovostní převod částek 59.900 Euro a 2x po 50.000 Euro. Stejně tak není jasné, jakých částek se týkal notářský zápis, kterým obžalovaný prohlásil, že poškozenému dluží jeden milion Euro. Zápis je navíc vyhotoven v německém jazyce a nelze předpokládat, že se obžalovaný v této problematice orientuje. Zápis podepsal, aniž jej četl. Pokud jde o směnky na 500.000 Kč, ty obžalovaný podepsal, protože poškozenému věřil. Nebylo prokázáno, jak obžalovaný s údajně vylákanými prostředky naložil, nebyla prokázána ani subjektivní stránka trestného činu zpronevěry. Podle názoru obžalovaného se jedná pouze o soukromoprávní vztah.

5/ Přesto, že je odvolání podáno i proti výroku ad. II., tedy výroku o vině zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, písemné odůvodnění odvolání se o něm vůbec nezmiňuje a ani u veřejného zasedání obhájkyň nevedly, jaké má proti tomuto výroku výhrady. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

6/ Část odvolání, která směřuje proti výroku o vině zločinem kráčení daně, odůvodnil další obhájce obžalovaného JUDr. [jméno] [příjmení]. Úvodem konstatuje, že se obžalovaný ke skutkům uvedeným pod bodem III. napadeného rozsudku zcela doznal a trestnou činnost odůvodnil tím, že nebyl schopen vést účetnictví a proto účetní doklady předal externímu účetnímu, který za něho podával daňová přiznání. Nesouhlasí pouze s vyčíslením daňových nedoplatků pod body v části P, pod body 7-9 a 11, dále v části Q pod body 1, 4, 6-7, 9-17 a dále v části S pod bodem 1. Jedná se o faktury, které byly vystaveny na dodávku kávy a nealkoholických nápojů z Polska do Německa. Všechny faktury byly zahrnuty do účetnictví s tím, že v daném případě se jedná o osvobození od DPH proto, že jde o vývoz zboží v rámci Evropské Unie. Soud si při hodnocení věrohodnosti vystačil s tvrzením svědka [jméno] [jméno] [příjmení], jednatele společnosti které mělo být zboží dodáno, že v období od roku 2011 a 2012 s obžalovaným žádné obchody neuzavřel a neodebral žádné zboží. Nezabýval se tím, že toto zboží mohlo být prodáno jinému subjektu v Německu. Jméno tohoto subjektu však obhájce ani obžalovaný nevedli.

7/ Dále poukazuje na zdravotní stav obžalovaného [jméno] [příjmení], který podle znaleckého posudku MUDr. [jméno] [příjmení] trpí mírnou až střední demencí. Z tohoto důvodu není schopen

zúčastnit se adekvátně soudního jednání. Soud prvního stupně sice dal vypracovat nový znalecký posudek znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], podle kterého obžalovaný žádnou poruchou vnímání netrpí. Rozpor mezi posudky však neodstranil.

8/ Navrhl, shodně jako předchozí obhájkyň, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

9/ Vrchní soud v Praze, dříve než přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které jeho vynesení předcházelo, řešil otázku toho, zda může jednat v nepřítomnosti obžalovaného, který byl o termínu veřejného zasedání řádně vyrozuměn a který se nedostavil. Soud si je vědom toho, že obžalovaný má právo účasti u veřejného zasedání, naproti tomu nelze toto právo zneužívat k obstrukci jednání soudu.

10/ Obžalovaný zcela nepochybně trpí závažným zdravotním postižením, toto postižení mu však objektivně nebrání ani v tom, aby se k soudu dostavil ani v tom, aby byl schopen chápat smysl veřejného zasedání a aktivně se jej zúčastnit. O tom zcela jednoznačně svědčí vypracované znalecké posudky neurologa a psycholožky. Odvolací soud zdůrazňuje, že v průběhu veřejného zasedání k žádnému dokazování v meritu věci nedošlo a že obžalovaný měl dostatek možností se k věci vyjádřit jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem prvního stupně. Obstrukční charakter omluvy obžalovaného z účasti na veřejném zasedání a z tvrzení obhájce, že na osobní účasti trvá, celkem jasně vyplývá z toho, že obžalovaný v případech předchozích vyrozumění o veřejném zasedání poštu řádně přebíral v místě svého bydliště, aby se poté omluvil vždy na poslední chvíli a způsobem, který nemohl být řádně ověřen.

11/ Na veřejné zasedání nařízené na 23.11.2022 jej obhájce omluvil dne 21.11.2022 tím, že jej klient telefonicky informoval o tom, že je hospitalizován v nemocnici v Kulmbachu. Důvod ani délku hospitalizace neuvedl. Veřejné zasedání bylo odročeno s tím, že obhájce byl informován o tom, že odůvodnění žádosti o odročení je zcela nedostatečné. Na další veřejné zasedání nařízené na dne 14.12.2022 se dne 12.12.2022, prostřednictvím obhájce, obžalovaný opět omluvil s tím, že se zhoršil jeho zdravotní stav. K žádosti o odročení připojil obhájce, „zdravotní záznam“ MUDr. [jméno] [jméno], podle kterého není obžalovaný způsobilý účastnit se soudního jednání. Veřejné zasedání byl přeloženo na 15.2.2023 a ve věci byl vypracován dodatek znaleckých posudků neurologa a psycholožky. Závěry obou posudků nepotvrzují zhoršení zdravotního stavu obžalovaného, spíše naopak, a nevylučují jeho účast u veřejného zasedání. Pokud jde o možnou začínající demenci, odkazuje neurolog na přesnější závěry psycholožky, která demenci vyloučila. Nicméně, obhájce obžalovaného požádal dne 14.2.2023, tedy den před veřejným zasedáním, opět o odročení veřejného zasedání. Žádost doplnil, „zdravotním záznamem“ MUDr. [jméno] [jméno], podle kterého je obžalovaný hospitalizován v nemocnici v Kulmbachu a, „po telefonickém rozhovoru je Covid pozitivní“. K osobě MUDr. [jméno] obžalovaný znalkyni psycholožce uvedl, že jej vlastně nezná, není to jeho registrující lékař, viděl jej tak 3x v životě.

12/ „Zdravotní záznam“ MUDr. [jméno] odvolací soud rozhodně nepovažuje za lékařskou zprávu o zdravotním stavu obžalovaného. Snaha o zastížení MUDr. [jméno] telefonicky, aby upřesnil důvody hospitalizace obžalovaného a důvody proč vlastně podobné, „zdravotní záznamy“ vydává, byla marná. Nicméně je zřejmé, že i v SRN existují kvalifikovanější a důvěryhodnější doklady o hospitalizaci a o pozitivním testu na Covid 19, než je telefonát pacienta (?) lékaři, který ani není ošetřujícím lékařem.

13/ Ze všech shora uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že podmínky konání veřejného zasedání v nepřítomnosti obžalovaného byly splněny a nic mu nebrání tomu, aby odvolání projednal.

14/ Odvolací soud přezkoumal jak všechny výroky napadeného rozsudku, tak i řízení, které jeho vynesení předcházelo. Shledal, že odvolání obžalovaného není důvodné.

15/ V řízení před soudem prvního stupně neshledal odvolací soud žádné procesní pochybení. Ostatně to ani nebylo v odvoláních namítáno. Soud prvního stupně řádně provedl všechny relevantní důkazy a doplnění dokazování se nenabízí.

16/ Pochybení neshledal odvolací soud ani v hodnocení provedených důkazů. Soud prvního stupně vyhodnotil jako věrohodné všechny shromážděné důkazy, tedy i výpovědi svědků [jméno] [jméno] [příjmení] a Dr. [příjmení] [příjmení], protože nebyl proveden žádný důkaz, který by jejich věrohodnost zpochybnil. Takovým důkazem by mohla být např. výpověď samotného obžalovaného. Ten však nevypovídal. O věrohodnosti výpovědi poškozeného [příjmení] [příjmení] navíc svědčí podepsané směnky, které by obžalovaný rozhodně nepodepisoval, pokud by si nebyl dluhu vědom.

17/ Právní kvalifikace jednání obžalovaného je správná. Výše škody byla jednoznačně určena a ani odvolací soud nemá o právní kvalifikaci žádné pochybnosti. Pokud u daňového deliktu obhájce obžalovaného namítá, že nebylo prokázáno, komu v SRN bylo zboží dodáno, připomíná odvolací soud, že důkazní břemeno je v otázce osvobození od daně na straně daňového poplatníka, který musí uvést, kam a komu zboží dodal. A tím byl obžalovaný. O občanskoprávní záležitost se u majetkových deliktů rozhodně nejedná. Obžalovaný si přisvojil prostředky, které měl použít na konkrétní účel. Rozhodně se nejednalo o nějakou půjčku nebo něco podobného. Ostatně o charakteru jednání obžalovaného svědčí i naprosto jasný podvod, kterého se pod bodem II. napadeného rozsudku vůči poškozenému [příjmení] [příjmení] dopustil.

18/ Určité pochybnosti měl odvolací soud o výroku o trestu. Obžalovaný je nepochybně vážně zdravotně postižen a od spáchání trestné činnosti uplynula značná doba. Oproti tomu však nelze přehlédnout, že na průtazích v trestním řízení se částečně podílel svými obstrukcemi sám obžalovaný a k tomu, že obžalovanému je ukládán trest, mimo jiné, za dva velice závažné zločiny, kde trestní sazba začíná na hranici pěti let. Za této situace konstatuje odvolací soud, že trest není nepřiměřeně přísný.

19/ Protože neshledal pochybení ani ve výroku o způsobu výkonu trestu ani ve výroku o trestu zákazu činnosti, ani ve výroku o náhradě škody, odvolací soud odvolání obžalovaného zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Praha 15. února 2023

JUDr. Jiří Lněnička, v. r.
předsedkyně senátu